

“Én drogozok...
...mi meggyógyulunk.”

Ebben a közösségben együtt vagyunk jóban és rosszban

Az együttlést új, egészséges módjait kialakítva tanulunk élni és fejlődni. Nyitottan és őszintén megosztjuk egymással tapasztalatainkat, erőnket és reményeinket.

Megtanulunk törődni magunkkal, társainkkal és a közösséggel.

Különbségeink ellenére erős kötelék tart össze minket: a talpra állás szándéka.

A magyar Leo Amici Alapítvány tevékenysége – az 1991-ben elfogadott alapító okirattal összhangban – drogfüggő betegek rehabilitációját és a droghasználat prevencióját elősegítő programokat foglal magában.

A rehabilitációs program krónikus drogbetegek talpra állítására irányul, terápiás közösségi elvek szerint működő bentlakásos intézetben.

„Én drogozom, mi meggyógyulunk”

A fentiekben megfogalmazott küldetés nyilatkozat teljesítése érdekében intézetünkben multidiszciplináris team dolgozik.

Munkatársaink felkészültségét folyamatos képzések, szakképzések, önképzés, tanulmányutak, tréningek, szupervíziós találkozók biztosítják.

Az intézet szakmai munkájának támogatása és folyamatos fejlesztése céljából valamennyi munkatársunk hangsúlyt fektet a szakmai kapcsolatok kialakítására, fejlesztésére és a kapcsolatrendszerek fenntartására. Az ISO 9001: 2000 szabványnak megfelelő minőségirányítási rendszerünket a kliensek igényeinek és szakmai és jogi elvárásoknak való megfelelés, továbbá a kliensek elégedettségének fokozása és az intézetünk működésének folyamatos fejlesztése érdekében vezettük be és működtetjük.

Mihaldinecz Csaba, programvezető

A jelentkezés módja

Bárki jelentkezhet az országból, aki abba akarja hagyni a drogozást, csak nem tudja, hogyan...

Bárki jelentkezhet az országból, aki abba akarja hagyni a drogozást, csak nem tudja, hogyan...

Az alapítványi intézet a droghasználat kapcsán pszichológiailag, morálisan, testileg is szembefűnően nehéz helyzetbe került, hosszabb, személyiségkorrekciót is magában foglaló kezelést igénylő szenvedélybetegek fogadására nyitott. A jelentkezés telefonon, e-mailben történhet, amit felvételi beszélgetés követ.

A felvételi beszélgetésen felépülőben lévő drog betegek és segítő munkatársak vesznek részt.

Csoportterápia Kemény szeretet

A terápiás hatótényezők közt kiemelt fontossága van az egymásnak nyújtott, viselkedéssel kapcsolatos konfrontatív – a "kemény szeretet" jegyében történő – visszajelzéseknek. A konfrontatív visszajelzések adásának, a közösen átélt tapasztalatok megfogalmazásának, s a közös nyelvhasználat kialakításának fő fóruma a biztonságos érzelmi légkörben folyó csoportterápia. A konfrontatív visszajelzés gyakori tárgykörei közé tartozik a drogfogyasztók jellegzetes önsajnáló, manipulatív, másokat hibáztató, projektáló és tagadó magatartása.

A további gyakori tárgykörök közé tartozik a kontrolláló magatartás feladásának kérdése, az önbecsülés, a bűntudat, az érzelmek és indulatok, a szabályok és szerepek, az alázat, az erkölcsi leltárkészítés, a megbocsátás, a jóvátétel, az áldozatvállalás, az új magatartások kipróbálása és a nemet mondás témája.

A csoportterápia során mindenki beszél arról, hogyan látja magát s a többiekét, miképpen változott meg az élete a szerhasználat következtében, mit veszített emiatt, hogyan tanulhatja meg az érzéseinek és gondolatainak őszinte, nyílt kifejezését. A terápia célja olyan, a viselkedést, magatartást és érzésvilágot integráló drogmentes életmód kialakítása, mely a személyiség gyökeres megváltozását eredményezi. A kezelés értékcorrigáló, melynek során az addigi öndestrukciót az önmagával törődés képessége váltja fel.

Színház- és mozgásterápia Alkotó kapcsolat

A színház- és mozgásterápia élő emberek közt születő közvetlen és alkotó kapcsolat.

A játékos testével, hangjával és játékával, másoktól kapott és mások felé irányuló impulzusok révén, keresi a test és a szellem felszabadításának kitörési pontjait, a megfoghatatlan kifejezésének és megragadásának, saját határai kitapogatózásának lehetőségét.

A játékos fegyelmezett felkészülése során, a terápia biztonságos terében, a testi akadályokon, blokkokon túllépve keresi saját variánsait, s tesz fel bátor kérdéseket önmagának.

A színház- és mozgásterápia az ember vívódásait, küzdelmeit, lelki történéseit, kapcsolatainak fejlődését mutatja be, s egyúttal fejleszti játékosan.

A színház- és mozgásterápia az érzelmek egyéniségünkön keresztüli kreatív kifejezése, emberi együttérzésünk kiterjesztése. Saját pótcselekvéseivel, kibúvóival, paneljeivel, a hétköznapi meg szokott bujkálásával, megjátszásaival folytat harcot.

Olyan szövegekkel dolgozunk, amelyek megőrizték életerejüket, melyeknek rangja van.

A színház- és mozgásterápia révén a betegség valamilyen cél érdekében hasznosítható eszközzé válik.

A szenvedélybeteg élet során átélt csapások, szégyen, megaláztatások, kontrollvesztés stb. mind-mind a művészeti munka felhasználásra való nyersanyagai.

A színház- és mozgásterápia a drogfüggőség kezelésének nem önálló módszere.

A felépülő drogfüggőknek értékeket, ideálokat mutató közösségre van szükségük, amellyel azonosulni tudnak, amely több mint ők.

Ergoterápia

Strukturált program- és időbeosztás

Az intézetben, a terápiában lévők strukturált program és időbeosztás alapján rendszeres munkaterápiában vesznek részt. Ennek során új készségeket, mindenképp felelősséget, fegyelmet, kitartást és állhatatosságot, a munkavégzés nem specifikus elemeit sajátítják el.

A munkaterápia keretében az intézet mindennapi életéhez tartozó összes tevékenységet a terápiában lévők végzik (bevásárlás, főzés, mosás, takarítás, stb.), mely egyben készítetés arra, hogy bekapcsolódjanak egy életközösség fenntartásához szükséges munkatevékenységek folyamatába.

A terápiában lévők a hagyományos női-férfi szerepektől eltérő tevékenységeket is folytatnak (pl. férfiak a konyhában), kritikusan újrafogalmazva a bejáródott szerepeket, szakítva a hagyományos, berögzült formákkal.

Szex- és párcapcsolatok csoport
Szeretet és tisztelet, intimitás és szex

A drogfogyasztók gyakran szexuális kompetenciájuk kifejlődése előtt kezdték a droghasználatot. Az aktív szerhasználat ugyanakkor kedvezőtlenül befolyásolja a szexuális életet és az intimitást egyaránt. Sokan szexuális abúzusok áldozatai voltak. Így a felépülőben lévők előtt – akik motivációja ráadásul gyakran túlságosan szexcentrikussá válik, különösen a szexuális absztinenciát követelő intézeti élet keretei között – számos megoldandó feladat áll ezen a téren. Meg kell tanulniuk disztigválni szeretet és tisztelet, valamint intimitás és szex között. El kell sajátítani az érett intimitással járó készségeket (kommunikáció, kötelezettség, kompromisszum), fejleszteni kell a szeretetképességet, megtanulni azt, hogy miképpen adhatnak teret a szeretett társ számára a társ fejlődéséhez.

Csoport hozzátartozóknak Szeretetteljes elhatárolódás

Havi rendszerességgel csoportokat szervezünk a kezelésben lévő szenvedélybetegeink hozzátartozói számára. A szenvedélybetegség mindig érinti a beteg hozzátartozóit is, akik a legkülönbözőbb módon próbálnak meg alkalmazkodni egy olyan problémához, melyhez lehetetlen az egészséges alkalmazkodás. A szenvedélybetegek hozzátartozóival folytatott munkánk célja az, hogy a családok nagyobb kontrollt nyerjenek az életüket befolyásoló és megpecsételő függőségi minták, kodependens vonások felett.

A „szeretetteljes elhatárolódás”, az emberek közötti pszichológiai határok helyreállítása, egyfajta újra felnövéshez és újrakezdéshez ad eshetőséget. A családokra irányuló rehabilitációs munka elválaszthatatlanul összefonódik a családi prevencióval, hiszen a hatás az egészséges családtagokra s a tágabb családra, rokonságra, baráti körre is kiterjed.

Félutas program Józan életvitel

A félutas lakás szerepe az, hogy a szenvedélybetegek intenzív, bentlakásos intézeti kezelését követően a rehabilitáció és az önszorgító csoportok közötti strukturális és funkcionális átmenetet biztosítsa, reintegráló szerepet töltve be. A Pécs belvárosában lévő félutas lakásban azok a felépülőben lévő szenvedélybetegek laknak, akik továbbléptek a bentlakásos rehabilitációs programból. Cél a felelősségteljes, józan életvitel gyakorlása biztonságos keretek között, a félutas közösségben, önszorgító csoportokban, munkahelyen.

Komlói drogterápia - "Én drogozom, mi meggyógyulunk"

Félmeztelen férfitestek keringenek a színtéren, elvegyülnek, kiválnak, egymásnak csapódnak.

A lényeg a kapcsolat, az érintés, még akkor is, ha az rúgás, mert itt minden mozdulat egy-egy történet.

A komlói Leo Amici Alapítvány kezeltjei két hétig próbálták a "darabot" a pesti bemutató előtt. Még a próbák kezdete előtt látogattuk meg őket.

Az egykori bányavárosba nem vezet rendes út, csak egy kanyargós, kilyuggatott ralipálya.

A Leo Amici Alapítvány "tanyáját" az itteniek nem ismerik, vagy nem akarnak tudni róla.

Noha a helyet a "hernyósok lakják", múltjuk nincs az arcukra írva: mosolygós, jóképű fiúk fogadnak, még az sem egészen világos, hogy akkor ki a drogos és ki a szocmunkás. Ebéd közben lassan oszlik a köd, de még sok meglepetés vár. A csapat Luigit, az aznapi szakácsot ugratja a kemény bab miatt, de a túrós csuszát mindenki felszabadultan falja, kezdjük szokni egymást.

Mihaldinecz Csaba, a tábor programvezetője a terápiás közösségről mesél, pár perc múlva egymás szavába vágva teszi hozzá mindenki a magáét. Megtudom, hogy többféle módszert (pl. munkaterápiát, színházterápiát) együttesen alkalmazva gyógyulnak itt a 12 lépéses program segítségével. Ez a program vagy inkább életfilozófia arra tanít, hogy mindig az aktuális napra kell összpontosítani, hogy jó megélni a napjainkat, mindegyiket a maga teljességében. Ez olyan spirituális program, amely nem kötődik valláshoz, felekezethez, mindenki maga keresi és találja meg azt a felsőbb erőt, amely segíti.

"Én drogozom, mi meggyógyulunk" - hangzik az alapítvány jelmondata, a függők az egymásnak tartott tükörben látják és nézik magukat Komlón. Nem könnyű tíz keménydrogosnak együtt élnie, dolgoznia, felépülnie több mint egy éven keresztül. Csaba szerint "az egyik legfontosabb, amit a közösségben tanulnak, hogy a függőség sokkal több, mint a drogok, amiket használtak.

A függőség részük; egy krónikus baj, ami életük minden területét érinti drogokkal vagy azok nélkül.

Láthatjuk hatásait a gondolataikon, érzéseiken és a viselkedésükön, még azután is, hogy abbahagyták a használatot.

Bajzi gyógyult tíz éve, ma már segítő. Ismerős az arca, a Gödörben, Szimplákban mozog esténként.

A terápások hétköznapijairól beszél, a szigorú időbeosztásról. Engem meglep, hogy mindennap borotválkoznak a fiúk.

Minek, amikor csak egymást nézik naphosszat. "Ugyanazért, amiért tiszta ruhát öltenek. Én a végén már nem cseréltem ruhát, feküdtem a dzsuvában, nem érdekelt semmi" - mondja Bajzi, akinek 15 éve telt hernyózással.

A terápia része újratanulni a mindennapokkal járó tevékenységeket, a kitartást, állhatatosságot, fegyelmet.

Minden házimunkát a tíz bentlakó végzi szigorú beosztás szerint: gondozzák a kecskéket, konyhán vannak, takarítanak, fűvet nyírnak.

Fontos, hogy ne kattanjanak rá másra, ne cseréljék egyik függőségüket egy másikra: meghatározott ideig végezhetnek testmozgást, hallgathatnak zenét, az önkielégítésre külön helyiség szolgál, nem szégyen oda elvonulni, de kiküszöböli azt, hogy valaki mániákusan végezze.

Korábban lányokat is felvettek, ám másfél éve erről szó sem lehet.

"A drogfüggők gyakran szexuális érettségük kifejlődése előtt kezdték a szerhasználatot.

A tartós, aktív drogozás közvetlenül befolyásolja a szexet, az érdeklődést a szexuális élet iránt

és az intimitást egyaránt. Sok drogozó lány szexuális visszaélés áldozata volt - indokolja a döntést

Csaba. Így a felépülőben lévők előtt - akik motivációja ráadásul gyakran túlságosan szexcentrikussá válik, különösen a szexuális absztinenciát követelő intézeti élet keretei között -

számos megoldandó feladat áll ezen a téren. Szükséges megtanulniuk különbséget tenni szeretet és tisztelet,

valamint intimitás és szex között. Ennek elsajátítása nehezen megy koedukált intézetben, ahol 10-12 hónapos

kezelésben élnek együtt fiúk, lányok. A Komlóra jelentkező drogfüggő lányokat más, hasonló intézetbe irányítjuk most már."

Nemcsak ház körül dolgoznak a fiúk: "munkának" számít a csoportfoglalkozás, ahol azon dolgoznak,

hogy megfogalmazzák problémáikat, s megpróbálják bevallani maguknak, hogy miért nyúltak annak idején droghoz, és hogyan bántak környezetükkel.

A legbeszédesebb Attila és Máté. Már egy éve gyógyulnak, érezni,

hogy mennyivel tudatosabban fogalmazzák meg problémáikat. Ők nemsokára kikerülnek a Félutas házba,

Pécsre, ahol biztonságos keretek között tehetik meg az első saját lépéseket.

Atis a "legfiatalabb", tizenegy napja van itt. Volt még egy srác is, de ma reggel, két nap után hazament.

Miért engedték el? "Éz saját döntés - világosít fel Csaba -, csak önként lehet részt venni az ilyen jellegű programban."

"Még nem ment le elég mélyre - egészíti ki Attila -, mindenkinek más az a pont."

Atisnak, akit több mint kétszáz betöréssel vádolnak, akkor jött el a "pont", amikor a bátyja lecsapta,

miközben ki tudja, hányadszor tört be hozzá. A fiú itt ébredt fel. Kisétálhatott volna, de nem tette,

pedig nem bánnak vele kesztyűs kézzel, nincs, aki pátyolgassa.

Gyógyszereket sem kap, csak kamillateát. Most már jobban van.

Magyarországon bevett gyakorlat, hogy metadonnal kezelik a kábítószerfüggőket, tulajdonképpen ezért lehet, hogy nincs telt ház Komlón: a metadon konkurencia. Itt csak munka van, meg ahogy mondják, "kemény, konfrontáló, nem elfedő, hanem építő szeretet".

Luigi is - ahogy sokan mások - megjárta a kórházat. Alkoholfüggő és kevert droghasználó.

"Bent heverészttem a kórházban, a barátom hordta be a könyveket, tök jó dolgom volt.

Kaptam a gyógyszereket, ha kicsit hisztiztem, akkor többet, szépen rájuk álltam. Mikor kijöttem, már azokat is kevertem."

A többség részt vett már ilyen-olyan terápiákon. "Voltam én is a papoknál. Ott mindenki együtt imádkozott, és közben tolta tovább a drogot" - meséli Sanyi.

A gyógyszermentes elvonás és a "kibeszélés" mellett Georges Baal terapeuta szerint -

aki 15 éve jár Párizsból Komlóra a 2-3 hetes műhelymunka "kedvéért" -

a Leo Amici sikerének a színház- és mozgásterápia a záloga.

"A terápia középpontjában a test áll. Az ember saját teste és a

többi csoporttag teste mint reális, ugyanakkor mint elképzelt, a másik tekintetében tükröződő,

szimbolikus test. A gyakorlatok és a rögtönzések egyik sajátossága,

hogy folytonos ingamozgásban vannak a reális és a szimbolikus között,

segítik újra és újra bejárni a szimbolizációs folyamat útjait, és ezáltal új életre keltik a drogozás alatt megvetett testet."

A terápia során a függők megtanulnak kapcsolatot teremteni. "Közismert, hogy a függőség nagymértékben

elszegényíti a másokkal való kapcsolatokat. A szülőkkal, barátokkal, élettársakkal, szeretőkkel kiépített

kapcsolatok elsekélyesednek, érzelmileg kiürülnek - mondja Georges. -

A drogos magából nem ad semmit, és a másikat inkább csak tárgynak látja.

A kapcsolat klisék, szemaforjelek váltására zsugorodik. A színházterápia módszere előtérbe hozza a kommunikatív

kapcsolatok kiépítését. A legegyszerűbb elemi helyzetekből kiinduló gyakorlatok

(pl. találd meg vagy kerüld el a másik tekintetét) jó része egyszerű "technikai" feladatokból fokozatosan

jut gazdagabb, jelentősebb "testi-lelki" kapcsolatokhoz.

A színházterápia folyamatában viszont a kifejezéseket, benyomásokat, élményanyagokat a résztvevők maguk produkálják,

és egymásnak adják. Így a terápian részt vevők belső érzéki világa fokozatosan felszabadul, gazdagodik és egyre változatosabb lesz."

A Georges által vezetett kéthetes műhelymunka után a terápiasok kiállnak a közönség elé egy-

egy általuk kiválasztott szövegrészlettel. A szöveghez hozzá nem tehetnek, de elvehetnek belőle.

A lényeg, hogy valamiféle vallomás kerekedjen belőle. Georges meggyőződése, hogy az előadás "sokrétű" hatással van szereplőre,

közönségre egyaránt. "A szereplőknek természetesen fontos a sikerélmény, az önbizalom, magabiztosság érzése.

De mindezen túl az előadás sokszor példátlanul erős, személyes és művészi vonalon is mélyreható érzéseket vált ki.

A terápia tere ezzel meghaladja a drogosok személyi szféráját, és akár a nézők terápiájává válhat.

Egyszóval katarzisz lesz! Szereplőnek és nézőnek egyaránt."

Atis nyafog, hogy nem akar kiállni, Csaba csak annyit mond neki: "Eddig folyton azt hallgattuk, hogy mit nem tudsz: főzni,

felkelni, előadni, most már azt szeretnénk látni, hogy mit tudsz!" Kemény mondatok a kemény szeretet nevében. Csaba ennek kapcsán

egy itt kezelt énekes-gitárosról mesél. "Kérte a gitárját. Mondtuk neki: azt tudjuk rólad, hogy tudsz zenélni, de mit tudsz még?

Mi akarsz lenni? Jött a válasz, hogy üstökös. Délután bekötöttük a szemét, lehajolt, és mindenki fenékebe rúghatta. Üstökös lett."

"Én miatta jöttem - mondja Luigi -, láttam a tévében, hogy itt gyógyult."

De hogyan lehet ide kerülni?

"Általában telefonálnak, beszélgetünk, elmondom, hogy is van ez. Sokan lejönnek és itt maradnak - mondja a Csaba.

Zsolt egyik első foga csonka. "Hétfőn lefaragta az orvos, hogy pénteken megkapom a pótlást,

hétközben néztem le ide, és maradtam. Nem engedtek fel Pestre a fogorvoshoz,

mert itt nincs ki-be járkálás. Így marad a fogam, amíg itt nem végeztem."

Budapesten, a Thália Színházban azonban látják egymást a terápások és a hozzátartozók.

Két hét telt el látogatásom óta. A Thália Színház aulájában vegyes társaság: kiöltözött szülők, nagykik, testvérek, és egymás nyakába boruló régi ismerősök, az alapítvány korábbi kliensei. Tiszták.

Kíváncsian várom, milyenek a srácok reflektorfényben. Izgulok értük, hogy minden sikerüljön, ne bakizzanak, ne legyen kiborulás. De semmi ilyesmiről nincs szó.

A színpadon a fiúk talán még mindig undorodnak maguktól, de már elhiszik, hisz' megélték, hogy a testükkel együtt gyógyulnak, és hogy szükségük van egymás érintésére.

Egy-egy szereplő kiválik, elmondja a szövegét, egy olyan Shakespeare-monológot, ami "rátalált".

Luigi "vad és buja", Mátéban nincs szánalom.

"Különös, hogy az ördög igazat mond, és az angyal igazi méreg.

" Csontsovány srác kiált a nézők felé: "nem akarok szép lenni",

de "szeretem magam most már". Egy másik fiú azt panaszolja, hogy "soha nem néztek fel rá" és a vénájukat mutató, álarcot viselő alakoknak vallja: "Ma miattatok kezdek tiszta életet, mindörökre elűzlek titeket."

Elérhetőség
Leo Amici 2002 Addiktológiai Alapítvány

7300 Komló, Bajcsy-Zs. u. 30.

Telefon: 06 (72) 482-903

Fax/tel.: 06 (72) 581-560

E-mail: info@leoamici.hu

Web: www.leoamici.hu

Google térkép: [Leo Amici 2002 Alapítvány](#)

Adószámunk: 18322556-1-02

Számlaszámunk: 11992000-06357867-10000001